

Людмила Процай

Кандидат педагогічних наук,
Доцент кафедри початкової освіти,
природничих і математичних
дисциплін та
методик їх викладання
Полтавського національного
Педагогічного університету
імені В. Г. Короленка

ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ — ТРЕНД СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У сучасних умовах підготовки педагогічних працівників нової генерації, забезпечення умов для становлення і розвитку сучасних альтернативних моделей професійного та особистісного розвитку педагогів Нової української школи активно розробляються, запозичуються, експериментуються та упроваджуються гнучкі та дієві технології організації освітнього процесу.

Насамперед популярною серед викладачів педагогічних ЗВО є технологія змішаного навчання, яка характеризується у всьому світі як ефективний спосіб формування фахових компетентностей майбутніх учителів початкової освіти, структурування їх самостійної роботи, підвищення мотивації до навчальної діяльності.

Нам імпонує дефініція поняття “змішане навчання” українського науковця В. Кухаренка: змішане навчання — цілеспрямований процес здобування знань, умінь та навичок в умовах інтеграції аудиторної та позааудиторної навчальної діяльності суб’єктів освітнього процесу на основі використання і взаємного доповнення технологій традиційного, електронного, дистанційного та мобільного навчання при наявності самоконтролю студента за часом, місцем, маршрутами та темпом навчання [5].

У ПНПУ імені В.Г. Короленка викладачі кафедри початкової освіти, природничих і математичних дисциплін та методик їх викладання упродовж трьох років активно застосовують технологію змішаного навчання на рівні окремих інформатичних дисциплін на основі хмарного сервісу — системи управління навчанням — GoogleClassroom.

Залежно від освітньої мети педагога використовують різні варіанти реалізації змішаного навчання, запропоновані у праці “Крок школи до змішаного навчання” (за редакцією Б. Ярмахова), які відрізняються між собою домінуванням одного з трьох компонентів: традиційною прямою особистою взаємодією суб’єктів освітнього процесу; інтерактивною

взаємодією за допомогою цифрових технологій та електронних інформаційно-освітніх онлайн ресурсів; самоосвітою:

1. Ротаційна модель (Rotation Model) – почергове використання навчання, в якому взаємодіють викладач та студент (або група студентів), та навчання, в якому взаємодія між суб'єктами навчання відбувається за допомогою цифрових технологій. Вона поділяється на Модель ротації між станціями (Station Rotation Model) або модель ротації у межах класу (InClass Rotation Model), Модель ротації між лабораторіями (Lab Rotation Model), Модель «перевернутого» класу (Flipped Classroom Model), Модель індивідуальної ротації (Individual Rotation Model);

2. Гнучка модель (Flex Model) – модель, у якій основою навчального процесу є дистанційне навчання;

3. Особистісно-орієнтована модель (Self-Blend Model or A La Carte Model) дає можливість студентам традиційні заняття доповнювати проходженням додаткових електронних курсів з тем у режимі онлайн;

4. Модель збагаченого віртуального середовища (Enriched Virtual Model). Ця модель передбачає, що студенти засвоюють більшу частину навчальної програми за допомогою електронних курсів при цьому консультації з викладачем можуть відбуватися як очно, так і в онлайн режимі.

Важливим компонентом змішаного навчання є побудова траєкторії руху в межах кожної навчальної дисципліни

Використані джерела

1. Коротун О. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ / // Інформаційні технології в освіті. 2016. № 3 (28). -- С. 117-129.
2. Кухаренко В.М. Змішане навчання. Вебінар. [Електронний ресурс] /Володимир Миколайович Кухаренко. – Режим доступу: <http://www.wiziq.com/online-class/2190095-intel-blended>.
3. Blended Learning // The Clayton Christensen Institute. – Retrieved from: <http://goo.gl/AL3IPN>

Людмила Коваль,

доктор педагогічних наук, професор
Бердянський державний педагогічний університет

**ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ
КОНТЕКСТНОГО НАВЧАННЯ ЯК МЕТА-ТЕХНОЛОГІЙ
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ ПОЧАТКОВОЇ
ОСВІТИ**